

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי אריאל

לפני כבוד הדיינים:

הרב דוד בר שלטון, הרב אברהם דב זרביב, הרב יחיאל חיים פריימן

המבקשת: עניה רות בן דוד

ת"ז

נגד

המשיב: יעקב בן דויד

ת"ז

הנדון: צו הגבלה

החלטה

בכ"ט במרחשוון התשפ"ו (20.11.25) נתן בית דיננו את פסק דינו בעניינם של הצדדים ובו קבע כי על האיש, יעקב בן דויד, ליתן גט לאשתו.

נציין כי על פסק הדין לא הוגש ערעור והוא כיום פסק דין חלוט וסופי.

בפסק הדין אף הובהר כי משורת הדין יש מקום בנסיבות עניינם של הצדדים, נוכח עילות הגירושין והתנהלותו של האיש, אף להורות על כפייתו של האיש ליתן גט לאשתו, ואף לולי שהיה הדין כן – שורת הדין היא כי אם יסרב האיש ליתן גט לאשתו אפשר יהיה לנקוט כלפיו 'הרחקות דרבנו תם', כמבואר בשולחן ערוך (אבן העזר הלכות גיטין סימן קנד סעיף כא):

יכולין ליגזור על כל ישראל שלא לעשות לו שום טובה או לישא וליתן עמו או למול בנו או לקברו, עד שיגרש. ובכל חומרא שירצו בית דין יכולין להחמיר בכהאי גוונא, ובלבד שלא ינדו אותו.

(ועיין שם שאם נותנים לו ברירה – ובענייננו היינו לבוא לארץ לדון עם האישה או לשוב לחיות עימה בארץ – או לגרש, יכולים אף לכפותו, וממילא אף לנדו, אף אם אין הדין נותן לעשות כך בלאו הכי.)

האפשרות להטיל על סרבן גט 'הרחקות' אלה וסמכותו של ביה"ד להורות עליהן הוכרו אף בסעיף 3ג(א) לחוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין), תשנ"ה – 1995, המורה:

בית הדין רשאי להכריז, בצו הגבלה, כי הרחקות דרבנו תם יחולו על מי שניתן נגדו פסק הדין או על מי שבית הדין שוכנע כי הוא מפציר או דורש ממי שניתן נגדו פסק הדין להפר אותו או גורם לו להפר אותו; לעניין זה "הרחקות דרבנו תם" – הרחקות דתיות, חברתיות וכלכליות שמטיל בית הדין על פי דין תורה בשל סרבנות גט, ובכלל זה לעניין צירופו למניין, שיחה עימו, משא ומתן עימו, אירוהו או ביקורו בחוליו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ואף שבא כוחו סבר אף הוא כי ההסכמות שהוצעו לו מטיבות עימו, עומד האיש במריו ומסרב ליתן גט לאשתו.

נוכח האמור הגישה האישה לבית הדין בקשה להשית על האיש, אכן, 'הרחקות דרבנו תם'.

בהחלטה קודמת של בית הדין ניתנה לאיש הזכות להגיב לבקשה זו ולטעון נגדה, אולם האיש בחר להתעלם מן ההחלטה ולהימנע מתגובה כלשהי.

משכך, לאחר ששקלנו את העניין ומצאנו כי אכן שורת הדין היא להורות, לפחות, על ההרחקות האמורות אנו פוסקים, מבהירים ומורים כדלהלן:

מר יעקב בן דוד [] (חויב בפסק דינו של בית הדין הרבני ליתן גט לאשתו עניה רות בן דוד, אך למרות חיובו הברור והפסוק ממרה הוא את פי בית הדין, עובר על דין תורה, מסרב ליתן את הגט לאשתו ומותירה בעיגונה.

משכך מצווה בית הדין וגזור על כל ישראל, ובכלל זה כל יחיד ויחיד וכל ציבור ומוסד המשתייכים לקהילה יהודית, שלא לעשות למר בן דוד הנ"ל שום טובה, לא לישא וליתן עימו, לא לשוחח עימו מלבד שיחה שתכליתה לשכנעו ליתן גט, לא לסייעו בשום דבר, לא לבקרו בחוליו, לא להעסיקו, לא לארח אותו ולא להאכילו ולהשקותו, לא להעלותו לתורה, לא להניחו לעבור לפני התיבה, לא לצרפו למניין, לא ליתן לו שם 'כיבוד' אחר בבית הכנסת ובקהילה בכלל ואף שלא להניחו להיכנס לבית הכנסת או לכל מוסד אחר של הקהילה היהודית במקום הימצאו עד שיגרש את אשתו הנ"ל בהתאם לפסק הדין.

בית הדין מתיר לפרסם החלטה זו, לרבות את שמו ופרטיו של מר בן דוד, וכן מתיר את פרסום תמונתו בזיקה ובהקשר להחלטה ולהיותו סרבן גט – בכל מקום ובכל דרך שתמצא האישה, גב' עניה רות בן דוד, לנכון או שימצאו לנכון באי כוחה או כל מי שיפעל מטעמה וברשותה או שימצאו לנכון הנהלת בתי הדין בכלל ואגף העגונות שע"י הנהלת בתי הדין בפרט או כל מי מטעמם.

ניתן ביום כ"ד בטבת התשפ"ו (13/01/2026).

הרב יחיאל חיים פריימן

הרב אברהם דב זוריני

הרב דוד בן שלטון

העתק מתאים למקור

צבי מוראד, המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב אברהם דב זוריני בתאריך 13/01/2026 10:59